

GROTE MAN

U stapte in als nieuwe buschauffeur
een rijzig dominante man
de haardos reikte tot het dak
uw sonore stem begroette ons en
kondigde de nieuwe haltes aan
De bus was derdehands, slecht onderhouden,
de dieselmotor net gereviseerd, sloeg soepel aan
u schakelde trefzeker in zijn één
reed weg door een pokdalig stadje
waar menig landje om bebouwing vroeg

soms bang gemopper in de bus
om uw manier van sturen
wij keken door een veeg in dichtbeslagen ramen
de buitenwereld joeg steeds sneller langs ons heen
u zag vooruit, dacht haltes verder,
laveerde om de gaten in de weg
die u - eerder dan wij - opgemerkt had
Het bordje 'spreken met de bestuurder'
diende als kapstok voor uw jas
wie mee dacht te gaan sturen
moest bewijzen dat-ie sterke armen had
een wegenkaart kon lezen
de geldtas goed beheerde
net als u

Wijk werd groter -
nieuwe routes, nieuwe bus
nieuwe passagiers die vroegen om te rijden
af te snijden - u deed wat kon
zolang wat u betreft de weg begaanbaar bleef
uw dienstrooster werd uitgebreid

er kwamen dorpen bij
de bussen werden langer
'niet dringen!' riep u
'hou voor elkaar een plaatsje vrij'
Maar na een dienstverband
van drieëntwintig jaren
een afscheidsfeest dat heel die oude bus deed deinen
gaf u de sleutels door en goede raad
'Kijk ver vooruit en hou een vaste koers'

zo ging je naast ons zitten
meegenietend van de rit
leerde ik je kennen
als Anton die van voetbal hield - en duiven
kon schateren om wat Wijk
- zijn Wijk, niet hijzelf -
had voortgebracht
'Verzin het maar!' riep hij dan in vervoering

De bus vervolgt zijn route
tot iemand zegt 'dit is je halte, Anton'
en op de stopknop drukt
je groet ons joviaal, stapt uit en kijkt ons na
de zon staat laag
een tiental duiven cirkelt nog
hoog boven Wijk
koersvast
als door jouw hand gestuurd

[André van Zwieten]